

GILLETTE & L'ORÉAL, WOMEN USA VOL. VI

South Dakota • Tennessee • Texas • Utah • Vermont
Virginia • Washington • West Virginia
Wisconsin • Wyoming

FERDINANDO FREGA

GILLETTE & L'ORÉAL, WOMEN USA — VOL. VI

L'ORÉAL THROUGH GILLETTE · 20

*South Dakota, Tennessee, Texas, Utah, Vermont, Virginia,
Washington, West Virginia, Wisconsin, Wyoming. Ultima
pars itineris per Americam, et nota quae seriem claudit.*

Caput Nullum — initium commune

*Hoc caput initiale omnibus sex voluminibus seriei Mulieres
Civitatum Foederatarum commune est. Hic integrum redditur,
sed clausum, ut series ordine sine repetitione legi possit.*

CAPUT NULLUM

Hic mundus non est regio: est limes. Polus Septentrionalis non
excipit, non ignoscit, nullum errori locum relinquit. Candor regnat
ut res absoluta, tacita et sine memoria. Temperatura non est
notitia meteorologica: est praedator. Nox per menses durat,
cogitationes opprimit, hominum lineamenta depravat, voluntatem
devorat.

Communitates paucae sunt, parvae, clausae. Inuit, Yupik, populi
arctici ibi vivunt ubi nemo manere eligeret. Hic quisque ad
salutem gregis necessarius est. Si utilis non es, onus fis. Et qui
onera fiunt in silentium evanescunt, in nivem, in rationem loci qui
nihil concedit.

Stationes scientificae aliud frigoris genus addunt: illud ordinum.
Hic mulier res rara est, anomalia quae aut se accommodare aut
succumbere debet.

In hoc loco notio «evanescendi» non exstat. Est tantum candor qui omnia delet.

Mulieres Inuit et Yupik

Puella arctica non indulgenter educatur: paratur. Mature discit frigori, tenebris, fami resistere. Gregi utilis fieri debet, quia hic identitas non est propria. Est munus. Mulier onus familiae et communitatis fert: cibum, ignem, liberos, pelles, curam. Nemo de iuribus loquitur. Nemo de fragilitate loquitur. Animi demissio exstat, sed nomen non habet. Violentia exstat, sed testes non habet.

Mulier stationum scientificarum

Docta, perita, disciplinae assueta. Advenit ut investigatrix, technica, medica. Cito intellegit Polum Septentrionalem titulos non agnoscere. Hic sola animi duritia valet. Ordines virorum ei dominantur, et quodvis infirmitatis signum pro infirmitate habetur. Locus est ubi robur non sufficit: summa sui continentia requiritur.

Mulier occidentalis «externa»

In libertate educata, advenit putans se frigus vincere posse. Sed locus eam frangit: solitudo, spatia angustissima, silentia sine fine. Stationes non sunt communitates, sunt machinae. Et mulier, intra machinam a viris descriptam, pugnare debet ne evanescat.

Iter ad finem mundi

Vicinus meus, Antonius, Nino appellatus, per annos de Promunturio Septentrionali loquebatur, de sole mediae noctis, de mensibus sine tenebris. Somnium erat quod in sinu servabat, quasi rem impossibilem. Quodam mane mense Maio

tintinnabulum eius pulsavi et hoc tantum dixi: «Sarcinas para. Intra horam redibo. Post 30 dies revertemur.» Me intuitus est, miratus, laetus. Uxor eius, sollicita, rogavit quid in animo haberemus. «Somnium persequi», respondi.

Currum conscendimus. Uxores nostrae nos quasi insanos aspiciebant. Sed hoc iter verum erat. Nino iam quaestionibus plenus erat. «Quo imus? Quantam pecuniam afferam?» «Quiesce», ei dixi. «Post 54 horas illic erimus. Tantum 5.000 chiliometra. In novo Range Rover sumus. Itinere frui.»

Singulis 300 chiliometris consistere debebam: ille, duodecim annis me maior, suum modum habebat. Ego aquam et liquores habebam; ille cafaeum et corporis necessitates. Et quo longius progrediebamur, eo plura de vita sua narrabat. Res quas numquam scivissem, nisi via illa sine fine fuisset.

Duo viri soli in curru semper de mulieribus loquentes. Ille uxorem tantum suam cognoverat. Risi. Eum confirmavi: «Nos eodem modo sumus.»

Rogavit quomodo mentem sanam servarem dum per 60 horas currum agerem. De Russia ei narravi, cum annos 22 natus per 51 horas currum egissem ut mulierem convenirem quam numquam videram. «Spatia non sunt limites», ei dixi, «sunt excusationes. Ego numquam ullas habui.»

Adventus in candorem

In Norvegiam intravimus. Deversorium in via. Ibi currum relicturi eramus et traha perrecturi.

Dux tecta erat, impenetrabilis. Cum perspicilla detraxit, intellexi eam mulierem esse. Mulier Norvegica, tacita, directa, glacialis.

Nino in media traha, illa ante, ego cum meis 190 centimetris post, agmen claudens.

Adhuc dies erat. Horologium meum horam monstrabat, sed non dicebat utrum nox an mane esset. Sol mediae noctis erat. Ad Promunturium Septentrionale perveneramus.

Nino flevit. Me amplexus est. Ei ridens dixi: «Cave... homines putare possunt nos esse cinaedos.» Risimus, sed in fine mundi eramus.

Tum gelu venit: -52 gradus Celsius.

Ingressus in veram regionem arcticam

Nos in capsam metallicam duxerunt ut vestes mutaremus. Vestimenta gravissima, farta, clausuris tractilibus implicatis clausa.

Pro duce solvi. Nino in iglu cum quibusdam viris relictus est; ego in alio cum familia: sene inter 70 et 80 annos nato, et tribus mulieribus inter 30 et 50 annos natis.

Mundus clausus erat. Simplex. Ferus.

Vir seorsum stabat. Mulieres modum servabant. Et latrina erat collis quinque metris ab iglu distans: stercus congelabatur antequam humum tangeret. Prima mea urina stella arctica flava facta est. Septentrio me salutabat.

Mulier media aetate, Magi, paulum Anglice loquebatur. Cetera erant gestus, oculi, manus. Lingua frigoris.

Cum nescirem quomodo vestimento uterer, illa, nihil cogitans, inguina mea tetigit ut clausuram occultam ostenderet. Nulla malitia erat, nullus pudor: munus tantum. Salus.

Tres dies in iglu

Cibum attulerunt. Piscem fumo duratum, piscem crudum, iecur aselli, ventrem balaenae. Et globulos squali. Nulla electio erat. Nihil aliud. Erat quod natura praebet.

Tum bibi: liquorem rubrum. Vinum esse putavi. Erat sanguis balaenae colatus, coctus, dulcificatus. Bibi. Robur mihi dedit quod numquam antea senseram. Vim primigeniam. Cocainum esse putavi. Minime. Erat Septentrio corpus ingrediens.

Mulieres me observabant. Senex venatum exiit. Ego quiescebam et sanguinem bibebam. Tres dies sine telephono, interrete, computatro, sine Nino. Ego tantum et illae.

Nox non erat. Lux tantum, ignis, glacies, spiritus.

Tres mulieres ad dormiendum decubuerunt. Ego locum quaerebam. Natu minima brachium sustulit et mihi signum dedit ut accederem. In risum eruperunt. Non intellexi. Dixerunt me esse suum «Natale».

Modus dicendi me receptum esse.

Conatus sum eis aliquid pecuniae dare ut gratias agerem. Recusaverunt. Amplexum tantum volebant. Et pauca verba Calabrica ut propius se sentirent.

Ibi intellexi pretium donorum verorum: eorum quae nec emi nec vendi possunt.

Valedictio ducis

Post tres dies dux advenit. Cum tribus mulieribus per horam locuta est. Ego foris eram. Non intellegebam quid dicerent. Mea res non erat. Erat lingua earum, mundus earum, lex earum.

In capsula, dum vestes exuo, dux intravit. Curiosa. Directa. Septentrionalis. Me arte amplexa est. Me osculata est. Cutis eius candida erat ut lac. Oculi eius caerulei ut caelum Augusti.

Rogavit ut eam abducerem. Quidvis fecisset ut ex illo mundo exiret.

Reverenter subrisi. Non poteram. Non debebam.

Unum tantum promissum ei reliqui: «Si quid tibi opus erit, epistulam mihi scribe. Te adjuvabo.» Etiam pecuniam recusavit. Mulier pulchra erat, sed sola. Solitudo quae procul non cernitur. Solitudo cui frigus non ignoscit.

Reditus domum

Nino arcessitum ivimus. Exsultabat. Redire nolebat. Sed ego constitutum cum uxore eius habebam.

Omnibus de tribus suis diebus narravit. Ego tacui. Numquam quicquam cum homine communicavi. Tantum cum charta.

Atque ita, dum Nino ad mundum suum redibat, ego iam in itinere ad alium eram. Alia meta. Alius occursus.

Salve.

Epilogus

Septentrio te non capit: te mutat. Et numquam

integrum te reddit. Viri ad Polum Septentrionalem veniunt lucem quaerentes, silentium, imagines photographicas, somnia. Mulieres manent ut supersint.

Viri narrant quae viderunt. Mulieres tacent quae passae sunt.

Viri redeunt. Mulieres manent. Manent in frigore, in domibus nivis, in silentiis inauditis. Manent ut communitates sustineant quae eas non celebrant. Manent ut liberos, senes, peregrinos tueantur. Manent invisibiles.

Unam tantum memoriam illinc tuli: mulierem pulchram, incredibiliter pulchram, sed solam. Non sensu amatorio. Sensu humano. Sensu tragico.

Meditatio

Septentrio corpus non necat. Praesentiam necat. Et quod restat candor est: locus ubi mulieres simul vivunt et evanescent.

Ideo scribo. Quia loca extrema suam historiam non narrant. Et qui ea pertranseunt luxum tacendi sibi permittere non possunt.

Non ego. Non ego. Terra mea me genuit, et reliquus mundus me excipit non ut hospitem, sed ut unum e familia.

Ex absoluto Septentrionis candore in absolutam Civitatum Foederatarum confusionem descendi.

CIVITATES FOEDERATAE AMERICAЕ

Munus impossibile

Duodeviginti annos apud societatem Americanam laborare tibi dat quod nulla alia societas in mundo dare potest: culturam laboris, rationes agendi, propositum clarum, et ordinem bonorum quae non sunt theoria — sunt usus cotidianus. Ea tibi non explicant; ea tibi aedificant. Et id faciunt nulla a te venia petita.

In officio urbis New York eram cum mihi munus oblatum est quod numquam cogitaveram. Non promotio. Non translatio. Experimentum.

Programma secretum, institutum ut exemplar necessitudinum humanarum intra Civitates Foederatas probaretur. Non elegerant moderatores, psychologos, institutores. Elegerant homines certo rerum verarum usu praeditos. Et nomen meum prodiit — quamquam per duodeviginti annos in venditionibus fueram. Non munus spectabant: mentem spectabant.

Probatio explicatu simplex erat et perfectu difficillima:

50 civitates Americanas uno anno visitare, urbes ipse eligens et in singulis saltem hebdomadem manens.

Duae ultimae hebdomades feriae coactae futurae erant. Omnes sumptus ipsi solverent. Mihi tantum vivendum erat, observandum, intellegendum, et relatio singulis diebus Lunae tradenda. Narratio humana, sicca, accurata.

Contractum subscripsi. Domum certiolem feci. Nihil rogaverunt. Tantum scire volebant num commeatus menstrui advenissent. Ego annum in America obiturus eram. Illi, ut semper, mensem proximum obibant.

Ad cautionem, stipendium meum directo in rationem argentariam meam in Italia deponeretur. Modus urbanus erat mihi dicendi: «Nihil stulte facias. Cum eo quod habes vive. Videamus quis vere sis.»

Quindecim demum annis post ad relationes meas primigenias accessi, ad analyses, ad materiam quam de me collegerant. Hic liber inde natus est. Veniam eum edendi impetravi, una condicione: ne umquam societatem nominarem quae eum mandaverat.

Nihil refert. Haec historia non est de signis. Est de viro in terra quae intellegi non potest nisi eam ipse experiaris.

Incipiamne a loco remotissimo?

Ratio postulabat ut a marginibus inciperem, non a centro. Duabus de causis simplicibus:

1. Recens ab experimento eram: summa perspicuitas, maxima attentio.
2. Ab extremo incipiens cursum corrigere et iter pure perficere poteram.

Non opus erat in urbe Boston aut Chicago incipere. A limite incipiendum erat. A loco qui tantum in charta America erat.

Juneau elegi, caput Alaskae. Seclusum. Nave aut aëroplano tantum adeundum. Urbs quae nullius est. Locus aptissimus ad incipiendum.

Opes optime disponere

Antequam proficiscerer, feci quod Americanus praecipue observat: me ut homo peritus, non ut viator otiosus, ordinavi.

Tres e celeberrimis societatibus aëriis vocavi, eas quae amplissimas retes domesticas habent. Minus quam una hora libellum quinquaginta volatuum domesticorum sexaginta centesimis deminutum emi.

Nulli temporis limites. Nulli dierum limites. Nullae restrictiones. Una tantum condicio: eos intra annum adhibere.

Idem feci cum catenis deversoriorum, Uber Taxi, societatibus quae currus locant, deinde tabulam rectam itinerum paravi, rationum, non temporum.

Paratus eram.

Primus meus verus successus fuit. Primum signum me scire movere. America eos remuneratur qui agunt, non qui exspectant.

Cum societas negotium vidit, fecit quod cultura Americana semper facit: fidem exploravit.

Poteramne annum continui motus regere? Poteramne casibus improvisis, spatiis, necessitatibus subitis occurrere? Eramne sui iuris?

Hac de causa, antequam proficiscerer, aliam rem gravissimam constitui:

Curavi ut in charta creditoria limes menstruus saltem 100.000 dollariorum mihi esset.

Non ut expenderetur. Ut demonstraretur nos ea regere posse. Americani sic cogitant: si sui iuris non es, libertatem non habes. Et si libertatem non habes, aestimari non potes.

Ex illo tempore programma non iam munus erat. Erat missio.

ET NUNC VERE ITER FACIMUS

Alaska pars Civitatum Foederatarum est sola geographia. Alius mundus est.

Locus est ubi mulieres sine vestigio evanescunt. Ubi querela numquam ad metam pervenit. Ubi urbes nihil sunt nisi insulae cultae in media continente fera.

Juneau prima mea probatio fuit: urbs caput sine viis quae eam cum reliqua terra coniungant. Frustum Americae quod Americam non sapit.

Hic aliquid intellegere coepi: iter non geographicum futurum erat. Humanum futurum erat.

PARS 1 (Volumen I)

Alabama – Alaska – Arizona – Arkansas – California – Colorado – Connecticut – Delaware – Florida – Georgia

PARS 2 (Volumen II)

Hawaii – Idaho – Illinois – Indiana – Iowa – Kansas – Kentucky – Louisiana – Maine – Maryland

PARS 3 (Volumen III)

Massachusetts – Michigan – Minnesota – Mississippi – Missouri – Montana – Nebraska – Nevada – New Hampshire – New Jersey – New Mexico

PARS 4 (Volumen IV)

New York – Washington

PARS 5 (Volumen V)

North Carolina – North Dakota – Ohio – Oklahoma – Oregon – Pennsylvania – Rhode Island – South Carolina

PARS 6 (Volumen VI)

South Dakota – Tennessee – Texas – Utah – Vermont – Virginia – West Virginia – Wisconsin – Wyoming

SOUTH DAKOTA

South Dakota terra est venti, glaciei, intervalli. Unus ex illis locis est ubi natura regnat et societas sequitur, saepe tardior. Civitas est agrorum, pecuariae, reservationum indigenarum Americanorum, oppidorum parvorum, communitatum clausarum, hiemum quae nimis diu durant, et occasionum quae cito finiuntur.

Hic mulier vivit inter:

– solitudinem ingentem – officia remota – caelum extremum –
munera familiaria gravia – opera minima – communitates
indigenas oppressas – paupertatem rusticam occultam

South Dakota mala non est. Est sine misericordia concreta. Et in
re concreta mulieres pro certo habentur.

Mulier Lakota ex Reservationem Indigena – 38 annos

nata

Pine Ridge vulnus apertum est. Summa paupertas, otium sine
opere, scholae fragiles, vitiorum servitutes, et vulnera historica
non sanata.

Alana, annos 38 nata, mater quattuor liberorum, ad Nationem
Oglala Lakota pertinet. In parva schola laborat. Dies eius
aequilibrium est inter familiam, opus, communitatem et
necessitates subitas perpetuas.

Multa officia non exstant. Multa auxilia non adveniunt. Multi
homines cum dolore antiquo et praesenti instabili vivunt.

Absentia eius historica et politica est:

Civitas reservationem aedificavit ut populum contineret, non ut
sustineret.

Et mulier Lakota onus fert quod eius esse non deberet.

Mulier agricola orientalis – annos 52 nata

In parte orientali civitatis ingentes villae rusticae sunt. Caelum
incertum, animalia, machinae, et rationes quae numquam plane
congruunt.

Julie in una ex his villis vivit et laborat. Marito non «adest»:
dimidiam partem operis facit, si non plus.

– Animalia curat – Tractores agit – Rationes tenet – Familiis
amplis coquit – Necessitates caeli tractat – Hiemes gelidas obit –
Mille res facit quae numquam in rationibus apparent

Absentia eius culturalis est:

opus eius necessarium est, sed «domesticum» dicitur.
Domesticum, culum meum: est opus agricola, durum et
perpetuum.

Mulier oppidi parvi – annos 44 nata

In urbibus mediocribus Medii Occidentis vita quieta videtur, sed
quies est quae consumit.

Karen in Rapid City vivit. Arcaria in magno superforo laborat.
Merces minima, horae «ex necessitate negotii» mutabiles,
sumptus crescentes, paucae aliae viae.

Vita eius constat ex:

– opere iterato – longis itineribus faciendis – nullis rebus
culturalibus – paucis amicitiiis, quia homines hic seiuncti vivunt –
perpetuo sensu haerendi

Absentia eius geographica et affectiva est:

non desunt res agenda, cetera omnia desunt.

Mulier quae venit ut denuo inciperet – annos 31 nata

Multae mulieres in South Dakota veniunt locum quaerentes ubi
parvo sumptu denuo incipiant. Pensiones parvae, viae quietae,
species pacis.

Emma una ex eis est. Ex Litore Occidentali venit, ubi vita nimis cara erat. Putabat se hic denuo incepturam esse.

Deinde veritatem invenit: – nulla communitas – nullum auxilium – opus minimum – ingens solitudo – hiems exhaustiens – intervallum ab omnibus.

Absentia eius est necessitudinis:

spatium invenit, sed vitam non invenit.

Epilogus – South Dakota

South Dakota terra resistentiae est. Et mulieres primae resistunt et ultimae agnoscuntur.

In reservationibus indigenis, in villis, in oppidis parvis vita eius aequilibrium est sine reti: unus gressus falsus ei omnia constare potest.

Civitas est quae mulieribus ingens munus committit, deinde eas solas relinquit ut id obeant.

Meditatio – South Dakota

Absentia mulierum hic non oritur ex certamine sociali directo.
Oritur ex summa trium rerum:

– regio immensa et seiungens – historia gravis nec soluta –
munera rigida et pro certo habita

Mulieres invisibiles sunt, quia certamina earum «solita» videntur.
Et haec est quaestio.

Hoc caput unum rem illustrat: South Dakota non est locus ubi mulieres non laborant. Est locus ubi mulieres plus quam ceteri omnes laborant et minime agnoscuntur.

TENNESSEE

Tennessee civitas est musicae, pulveris, montium, Cinguli Biblici, agrorum, urbium quae modernae fieri contendunt, et regionis interioris quae numquam mutari vult. Locus est ubi mulieres inter duas vires contrarias captae vivunt: impetum modernitatis (Nashville, Memphis) et murum traditionis (cetera omnia).

Urbes crescunt. Suburbia stant immota. Religio in rem publicam intrat, et res publica in vitam privatam. Et mulieres se inveniunt inter regulas antiquas, mercedes parvas, officia rara, et communitates quae nimis multa postulant nihil vicissim dantes.

Terra pulchra est ad visitandum, sed ad vivendum implicata.

Mulier Nashville – annos 29 nata

Nashville caput est musicae «country», sed etiam caput illusionum. Milia iuvenum adveniunt ut «magnum aliquid efficiant», et in operibus parvae mercedis, in vita nocturna dura, in vicibus sine fine desinunt.

Jessica ministra est in thermopolio ubi artifices emergentes singulis noctibus canunt. Vices agit quae mediam noctem excedunt, fumum haurit, emptoribus nimis loquacibus subridet, et domum exhausta redit.

Urbs de musica loquitur. Illa de pensione.

Absentia eius oeconomica et culturalis est:

pars est systematis quod somnium alit, sed ad somnium non admittitur.

Mulier Afroamericana Memphis – 43

annos nata

Memphis urbs est anima gigantea: blues, soul, historia nigrorum. Sed etiam una ex pauperrimis et maxime inaequalibus urbibus Americae est.

Aisha in schola elementaria in vico difficili laborat. Multae familiae in margine vivunt, et multi pueri cum vulneribus adveniunt quae sola institutio sanare non potest.

Omnia sustinet: – quaestiones classis – familias absentes – penuriam pecuniae – vicum implicatum – responsabilitatem totam.

Absentia eius socialis et ad genus pertinens est:

in media communitate stat, sed Civitas eam tantum partem machinae scholasticae habet.

Mulier rustica – annos 50 nata

Extra Nashville et Memphis Tennessee durior iacet: vici pauperes, domus sparsae, tabernae quae aperiuntur et clauduntur, labor corporis, et ecclesiae solae institutiones praesentes.

Brenda in oppido parvo Appalachiae meridionalis vivit. Ibi crevit, duos liberos adultos habet, et maritum qui per intervalla laborat.

Omnia curat: – domum – parentes senes – negotia – sarta tecta – vices interdum in taberna.

Absentia eius geographica est:

extra tabulam occasionum vivit. Alias vias non habet. Margines non habet.

Mulier Sanitate Privata Capta – annos 37

annos nata

Tennessee unum ex pessimis systematibus sanitatis habet iis qui assecurationem non habent. Sumptus prohibentes, parvum auxilium, et multa valetudinaria privata.

Michelle adiutrix est in valetudinario. Cotidie aegrotos videt qui solvere non possunt, homines qui curationem differunt, matres quae nimis sero adveniunt.

Sed ipsa quoque in medio est: assecurationem minimam habet, stipendium insufficiens, debita medica propria.

Absentia eius medica est:

in cura laborat, sed curationem sibi praestare non potest.

Epilogus – Tennessee

Tennessee civitas est quae in superficie mutatur, sed intus rigida manet.

Urbes magnae novos modos imponunt, regiones rusticae veteres traditiones. In medio mulieres omnia continent:

– familias fragiles – oeconomiam precariam – institutionem infirmam – sanitatem prohibentem – religionem iudicantem – mercedes insufficientes

Ubique praesens est, sed a nullo agnita.

Meditatio – Tennessee

Absentia feminina hic ex duplici pondere oritur: pondere historiae et pondere religionis.

Mulieres inter officia antiqua et quaestiones modernas vivunt, sine tutela et sine effugiis.

Terra est ubi patientia feminina pro certo habetur, quasi naturalis esset, inevitabilis, manifesta. Non est.

Hoc caput manifestum facit quod multi dicere vitant: robur mulieris non est excusatio ut ei non detur quod meretur.

TEXAS

Texas omni modo magna est: regione, pecunia, religione, superbia, repugnantiis. Una ex ditissimis civitatibus est et simul una ex maxime inaequalibus. Potentia oeconomica cum mente politica retro spectante. Locus ubi mulieres supervivere debent inter:

– leges graves – munera familiaria rigida – urbes quae regi non possunt – suburbia sine fine – paupertatem rusticam occultam – communitates advenarum necessarias sed neglectas – sumptus crescentes – tutelas deficientes

Texas te admiratione afficit, si eam extrinsecus spectas. Non te afficit, si eam intus experiris.

Mulier Latina ex houston – annos 33 nata

Houston una ex urbibus Americae maxime variis est. Sed etiam una ex durissimis iis qui in imo sunt. Maribel ex Salvatoria est. In centro curae senum laborat. Vices exhauriunt, auxilium parvum est, et commeatus viarum cotidie horas vitae tuae exedit.

Houston ingens est: intervalla immensa, laophoria incerta, caelum extremum. Hic se movere opus est.

Maribel familiae pecuniam mittit, liberos educat, omnia tolerat.

Absentia eius oeconomica et urbana est:

urbs ea utitur, sed eam non tuetur.

Mulier alba camporum olei – annos 41 nata

Urbes olei specie tantum divites sunt. Post eas latent vices exitiales, casus, medicamenta stupefacientia, familiae fragiles.

Amy in Odessa vivit. Maritus eius in turribus terebrandi laborat, per hebdomades evanescit, et redit fractus aut agitatus.

Ipsa omnia facit: – liberos – domum – rationes – necessitates subitas – familiam amplam – tumultum – contentionem perpetuam.

Divitiae olei numquam ad manus eius perveniunt.

Absentia eius industrialis est:

Texas oleum celebrat, sed non eos qui pretium eius humanum ferunt.

Mulier Sine Tutela Sanitatis – 35 annos

nata

Texas leges severissimas habet de sanitate mulierum. Aditus difficilis est, sumptus magni, officia pauca. Multis mulieribus una via est se expedire quomodo possunt.

Chelsea, annos 35 nata, in Lubbock vivit. Scribae munus habet, sed assecuratio eius minima est, et quaevis gravis visitatio medica debitum fit.

Dolorem diuturnum habet quem neglegit. Examina habet quae per annos differt. Plus rationem timet quam morbum.

Absentia eius simul sanitaria et politica est:

Civitas corpus eius regit, sed non curat.

Mulier Advena Sine Documentis – 28 annos

nata

Carolina in San Antonio vivit. Officia et domos purgando laborat.
Numerata pecunia. Semper numerata pecunia.

Timor perpetuus est: vigilum publicorum, officii migrationis,
conductorum qui abutuntur, vicinorum qui iudicant.

Peritiam habet, robur, intellegentiam, sed iura non habet. Civitati
non exstat. Urbi necessaria est.

Absentia eius legalis est:

in Texas mulier advena tota negotiorum genera regit, sed nemo
eam agnoscit.

Epilogus – Texas

Texas magna est et sibi repugnans: dives et pauper, moderna et
retro versa, potens et sine misericordia.

Mulieres partem fragilem civitatis tenent: – urbes quae regi non
possunt – suburbia sine fine extenta – suggestus olei – scholas
pauperes – domus refertas – mercedes parvas – leges restrictivas.

Ubique praesens est, sed tamquam res quae impendi potest
habetur.

Meditatio – Texas

Absentia mulierum hic ex coniunctione trium virium gigantearum
oritur: oeconomiae, culturae, rei publicae.

Texas locus est ubi mulieres sua sponte fortes esse debent. Ubi
libertas viris promittitur et resistentia a mulieribus postulatur.

Civitas est quae mulieres ut columnas postulat, sed eas ut opes reponibiles tractat.

Texas mulieres non delet: eas devorat.

UTAH

Utah paradoxum est. Homines eam ut civitatem perfectam vident: familiae magnae, urbes quietae, montes mirabiles, ordo ubique. Post hanc frontem latet ingens pressura socialis, praesertim in mulieres. Praesentia dominans Ecclesiae Mormonicae munera rigida gignit, expectationes certas, exemplar femininum quod esse debet:

– mater – uxor – educatrix – semper subridens – semper parata – numquam in contentione

Et etiam quae religionis partem non sunt sub illa umbra nihilominus vivunt.

Utah tuta est, ita. Sed non tam libera quam videtur.

Mulier Mormonica sub pressura – annos 31 nata

Emily in communitate Mormonica traditionali crevit. Annos 22 nata nupsit, tres liberos habuit antequam triginta annos haberet. Vita eius certis regulis regitur: servitio, familia, fide, ordine, tranquillitate.

Extrinsecus irreprehensibilis est. Intus exhausta.

Queri non potest, auxilium petere non potest, dicere se fessam esse non potest. Quia «fessa esse non debes».

Absentia eius spiritualis et culturalis est:

interior eius vita a systemate non praevidetur, munus tantum.

Mulier non religiosa quae vivit contra

Morem – Annos 39 Nata Sandra Mormonica non est. In mercatura laborat. Filiam habet, divortium fecit, et suis regulis vivit. In Utah hoc satis est ut «diversa» habeatur. Necessitudines sociales difficiles sunt. Familiae traditionales eam non admittunt, multae amicitiae leves sunt, et loca laboris iudiciis plena.

Absentia eius socialis est:

extra formam esse est extra circulum esse.

Mulier advena Latina – annos 34 nata

Utah ingentem populum Latinum habet, saepe invisibilem. Ana in officina cibis involvendis laborat. Vices duodecim horarum, loca frigida, manus gelidae, mercedes parvae.

Communitas loci urbana est, ita, sed remota. Integratio minima. Officia pauca. Sumptus domorum quotannis crescunt.

Ana vivit ut labore et familiae pecuniam mittit. Nihil amplius.

Absentia eius oeconomica et culturalis est:

pars machinae civitatis est, sed civitas eam non agnoscit.

Mulier vicorum montanorum – annos 50 nata

In regionibus montanis Utah vita pulchra est aspectu, sed vivendo durissima.

Karen in oppido 2.000 incolarum vivit. In schola laborat et milia passuum ob omnia iter facit: ob medicum, ob superforum, ob pharmacopolium.

Communitas clausa est. Solitudo perpetua. Hiemes longae, frigidae, tacitae.

Absentia eius geographica est:

spatium ingens est, sed vita eius cubiculum parvum sine exitu.

Epilogus – Utah

Utah civitas est quae imaginem irreprehensibilem aedificavit: familiam, ordinem, stabilitatem.

Omnia vera. Sed post imaginem sunt mulieres quae systemata rigida sustinent, sine iure fragilitatis, electionum, marginum.

Utah formam tuetur, non personam.

Meditatio – Utah

Absentia mulierum in Utah non ex certamine nascitur. Ex moderamine leni venit, eo quod cum risu tibi dicit quid esse debeas.

Hic mulier perfecta esse debet. Non libera. Perfecta.

Hoc caput id nudat: locus tutus, mundus, compositus esse potest et nihilominus tibi spiritum auferre.

Utah mulieres non punit. Eas dirigit. Et dirigere, cum eligere non potes, alius tantum modus delendi est.

VERMONT

Vermont silvas habet, domus ligneas, nivem sine fine, colles tacitos, oppida parva ubi omnes omnes noverunt. Civitas est progressiva, pacata, tuta. Sed etiam seiuncta, cara, aditu difficilis, et in lento suo modo rigida.

Mulier tres condiciones diversas sustinet. – solitudinem geographicam – sumptum vitae prohibentem – penuriam

officiorum verorum

Civitas est quae se «serenam» venditat, sed serenitas saepe tantum effectus est absentiae aliarum viarum.

Hic mulier non evanescit quia aliquis eam delet. Evanescit quia nemo ad eam pervenit.

Mulier Quae Sola in Montibus Vivit – annos 47

annos nata

Claire in domo in colle prope Montpelier vivit. Non est solitudo amatoria. Est solitudo vera.

Hieme: nix, tenebrae, viae glaciatae. Aestate: intervallum, nemo prope, nullum auxilium praesens.

Omnia ipsa facit: – ligna – currum – emptiones constitutas – sarta tecta – necessitates subitas.

Libertas videtur. Est cotidiana supervivendi ratio.

Absentia eius geographica est:

mundus nimis longe abest.

Mulier quae in cooperativis loci laborat – 35

Annos Nata Vermont notionem «sustinibilitatis» amat.

Cooperativae, catenae breves, res loci.

Post illam imaginem est opus parum solutum.

Emily pro cooperativa agricola laborat. Opus arduum est, frigidum, mercedes modicae. Sumptus vitae in caelum ascendunt: pensio, cibus, benzinum.

Narratio tenet «Vermont exemplar esse». Illi Vermont aequilibrium fragile est quod quovis mense corruere potest.

Absentia eius oeconomica est:

visio amatoria verum eius laborem delet.

Mulier quae familiam sustinet cum nullo

Auxilio – Annos 39 Nata Sarah in Burlington vivit. Duo liberi, opus in parva societate, et maritus pristinus qui interdum adest, interdum abest.

Vermont progressiva est, ita, sed officia tarda, rara, remota sunt. Scholae laborant, sanitas cara est, et subsidia pecuniaria minima.

Cotidie bellum tacitum est: omnia sola ordinare, per regionem magnam se movere, necessitatibus subitis sine reti occurrere.

Absentia eius institutionalis est:

Civitas multum de auxilio loquitur, sed parum praebet.

Mulier quae urbem fugit et sibi persuadet

Se Denuo Incipere – Annos 31 Nata Multae in Vermont veniunt pacem quaerentes. Domus quietae, natura, vitae modus lentior.

Olivia ex urbe Boston venit. Putabat se aequilibrium inventuram esse. Pretia invenit in altum volantia, solitudinem, paucas occasiones laboris. Prospectus mirabilis est. Sed si communitate, impetu, occasione eges, hic nihil est.

Absentia eius est integrationis:

Vermont excipit, sed non aperit.

Epilogus – Vermont

Vermont silentium est, aër purus, meditatio. Sed etiam intervallum, sumptus prohibentes, solitudo affectiva.

Mulieres in rimis civitatis vivunt quae iis tantum prodest qui iam multa habent:

– pecuniam – stabilitatem – necessitudines – valetudinem

Iis qui haec omnia non habent, vita hic fit iter solitarium et arduum.

Meditatio – Vermont

Absentia mulierum in Vermont non tam manifesta est quam in civitatibus durioribus. Subtilior est. Elegantior. Occultior.

Ex tribus rebus oritur:

– fabula simplicitatis, quae laborem delet – pretium tranquillitatis, quod non omnes sibi praestare possunt – intervallum affectivum, quod egentes seiungit

Hoc caput id sine velamine dicit: natura non satis tutelae est. Et silentium non semper pax est. Interdum tantum defectus auscultandi est.

VIRGINIA

Virginia civitas est quae duobus gradibus exstat: – gradu institutionalis (Washington DC tantum iactu lapidis abest) – gradu rustico (Appalachia et regiones egentes)

Cunabula historiae Americanae est, sed etiam unus ex locis ubi inaequalitates modernae maxime conspiciuntur: res militaris ubique, administratio publica, divitiae in Septentrione congestae,

paupertas in Africo, urbes universitatum vigentes, et suburbia stagnantia.

Mulier hic tribus frontibus occurrit:

– pondere institutionum – pondere traditionum – pondere differentiarum regionum

Praesentia necessaria est in omni parte civitatis, sed in munus absorbetur quod quaeque regio ab ea postulat.

Mulier dives septentrionalis – annos 34 nata

Virginia Septentrionalis domus est eorum qui Washington laborant: magistratum, analystarum, ministrorum foederalium, redemptorum.

Elena pro societate cum re publica coniuncta laborat. Bonum stipendium, spes cursus honorum, vita impossibilis.

Sumptus vitae altissimus est: pensiones sine freno, commeatus viarum horas devorans, ordo laboris exhaustiens.

Mulier hic pauper non est. Exhausta est.

Absentia eius professionalis est:

omnes eam quaerunt ut structurae procedant, sed nemo eam a defatigatione tota tuetur.

Mulier Afroamericana Richmond – 39

annos nata

Richmond urbs est quae adhuc uno pede in historia sua vivit: segregatio, lineae invisibiles quae vicos dividunt, scholae laborantes, ingentes inaequalitates.

Amina nosocomia in valetudinario laborat. Vices durae, aegroti difficiles, vicus arduus. Omnis dies cursus est.

Richmond urbs renascens est, sed renascentia semper primum in regiones albas venit.

Absentia eius ad genus pertinens et socialis est:

columna systematis est, sed in imo indicis rerum potiorum manet.

Mulier rustica Appalachiae – annos 50 nata

Extra urbes Virginia omnino mutatur. Viae vacuae, montes, domus sparsae, paupertas radicata.

Linda prope comitatum Wise vivit. In taberna laborat, matrem aegrotam curat, rem familiarem administrat. Nulla sanitas prope est, nulla vectura publica, nulla oeconomia.

Vita eius tota in umeris eius nititur. Communitas parva est, sed non satis valida ut omnes sustineat.

Absentia eius geographica et structuralis est:

vivit ubi Civitas pervenire non potest.

Mulier charlottesville – annos 28 nata

Charlottesville urbs universitatis est, iuvenis, docta, progressiva. In charta perfecta.

In re, minime.

Maya in cafaeo prope campum universitatis laborat. Pensiones altae, mercedes parvae, vita studentium tumultuosa, stabilitas nulla.

Hic cultura dives est, sed vita non est.

Absentia eius oeconomica et culturalis est:

pars urbis est, sed non pars prosperitatis eius.

Epilogus – Virginia

Virginia centones est identitatum quae non coniunguntur.

Summae divitiae supra, summa paupertas infra. Urbes modernae ex una parte, Appalachia oblita ex altera.

Mulieres in omni frusto huius musivi vivunt, sed nemo eas vere primas partes agentes habet.

Mobilis est cum opus est, immobilis cum Civitati commodum est, et semper utilis.

Meditatio – Virginia

Absentia mulierum hic ex divisione interna oritur: regio divisa, historia gravis, oeconomia inaequalis.

Mulieres glutinum sunt quod haec omnia continet, sed civitas eas ut partem prospectus tractat, non ut motrices sociales.

Hoc caput id clarum facit: Virginia crescit, sed non omnibus crescit. Et qui relinquuntur plerumque mulieres sunt quae sustinent, curant, tuentur, dum nemo eas tuetur.

WASHINGTON

Washington non est civitas: est machina sub specie prospectus perfecti. Qui eam extrinsecus spectant viriditatem vident, silvas, aquas, Seattle cum suo prospectu urbano photogenico. Qui eam intus experiuntur sciunt hic potestatem non declarari: exerceri.

Unus ex paucis locis Americae est ubi potestas non ex re publica venit, sed ex technologia, ex coordinatione, ex capitali, ex

investigatione scientifica, ex infrastructuris. Amazon, Microsoft, Boeing, portus Pacifici, universitates, biotechnologia, intelligentia artificialis, commercium universale. Litus Occidentale hic non somniat: hic exsequitur.

Washington civitas est ubi:

– algorithmus plus decernit quam praefectus urbis – officina scientifica plus pecuniae movet quam totus comitatus – portus nationem sistere potest – incepta nova futurum mutare possunt – investigatrix mercatum universalem afficere potest – moderatrix modum laborantium in decem terris mutare potest

Potestas est. Ea quae in televisione non apparet. Ea quae strepitum non facit. Ea quae in silentio aedificat et destruit.

In hac scaena mulieres non sunt tantum personae mutae. Sunt rotae centrales, cerebra, consilia, operationes, imperium merum. Et magnum pretium solvunt: solitudinem, defatigationem, pressuram perpetuam, cursus honorum qui te absorbent, vitas privatas quae dilabuntur dum mundus effectibus plaudit. Washington fragilibus non ignoscit. Eos qui tardant non exspectat. Eos qui cadunt non tuetur.

Qui in summo sunt hoc melius quam ceteri sciunt. Quisquis potestatem comminus vidit — et hic tua linea sponte intrat — statim discrimen inter speciem et auctoritatem agnoscit.

Quia potestas vera non est ars scaenica. Est responsabilitas, periculum, animi aequitas, et nullus erroris locus.

Hoc est Washington: officina magnae pressurae potestatis femininae, ubi mulieres quae vere imperant tempus de ea loquendi non habent. Eam regere debent.

Et hoc caput imago earum est. Viginti duae artes ostendendi quid sit in summo esse civitatis quae nullam requiem concedit.

NOTA AUCTORITATIS

«Illis annis quibus Domum Albam frequentabam, aetate Bill et Hillary Clinton — et primus Calaber eram quem convenerant — me semper “dominum Fregam” appellabant. Alii, ob praeteritum meum apud Gillette, me “Blade-man” noverant. Duo nomina, idem pondus: subtilitas, fides, et nullus potestatis timor. Cum certa conclavia videris, statim intellegis quis vere imperet et quis tantum agat.»

Elena – Directrix Investigationis Intellegentiae Artificialis
(Redmond, annos 43)

nata

Potestas: summa Pretium: vita eius privata Elena cum ducentis investigatoribus res coordinat. Algorithmi, ethica, pecuniae, pressura ex Washington, DC. Res venales non invenit: fundamenta iacit futurae intellegentiae artificialis commercialis.

Manus eius invisibilis est, sed ubique praesens. Si una linea consilii mutatur, totus mercatus mutatur.

Quattuordecim horas in die laborat, parum dormit, et numquam errat.

Potestas, vera potestas, libertatem tibi non dat. Responsabilitates tibi dat quas nemo homo communis ferre potest.

Sara – Vicepraeses Amazon Global Logistics (Seattle, annos 46)

nata

Potestas: imperium operationum planetarium Pretium: nullum
aequilibrium humanum

Milia hominum ab ea pendent. Portus, aëroplana, centra robotica,
algorithmi distributionis. Cum ipsa aliquid decernit, tempora
traditionis in quattuordecim terris mutat.

Eam «mulierem quae mundum movet» appellant. Non multum
ridet. Tempus non habet.

Potestas hic sine misericordia est: bis non erras. Interdum ne
semel quidem.

Claudia – Moderatrix summa societatis biotechnologicae (Bellevue, annos 39 nata)

Potestas: genetica, pecuniarum collocatores, investigatio nova
Pretium: solitudo chirurgica Claudia societatem biotechnologicam
ducit 1 miliardo dollariorum aestimatam. Curationes
experimentales mutare possunt modum quo morbi rari curantur.

Necessitudines amisit, amicitias, partes vitae suae. Unam tantum
rem lucrata est: visionem quam omnes timent et verentur.

Potestas non est pecunia. Potestas est cum mundus electiones tuas
exspectat.

Tanya – Directrix portus Seattle (annos 50 nata)

Potestas: infrastructurae universales Pretium: pressura continua

Portus numquam dormit. Nec ipsa.

Arcae vectoriae, securitas, necessitudines cum societatibus
Sinensibus, Coreanis, Americanis. Potestas hic non est splendida:

est chaos regere.

Si errat, totum litus consistit.

Hoc est discrimen inter imaginem et substantiam.

Melinda French Gates – A purgatrice ad

Potestatem Universalem

Potestas: auctoritas universalis in sanitatem, institutionem, aequalitatem. Pretium: signum fieri nec desinere humana esse.

Veritas, NANDO, haec est: Melinda in potestate nata non est. Operibus parvis functa est, etiam purgando, ut studia sua apud Duke solveret. Familiam communem habuit, nullas divitias, nullas potestatis retes. Omnia simul convenerunt: – gradus academicus difficilis – primum opus apud Microsoft cum adhuc parva societas esset – incrementum intrinsecus per merita – visio philanthropica quae hodie miliarda movet.

Hodie ad mensas sedet ubi decisiones fiunt: – vaccinationes universales – consilia de sanitate mulierum – ius institutionis – collocationes pecuniae consiliariae – programmata Nationum Unitarum.

Potestas vera. Non ea quam in fulguribus photographice vides. Ea quae vitas mutat.

Et ob hoc ipsum historia eius tanti momenti est: quia ab imo incipit et ascendit eo quo paucae mulieres in mundo perveniunt.

Naomi – Praefecta Securitatis, Big Tech (Seattle, 45

annos nata

Potestas: securitas universalis, intellegentia cybernetica Pretium: paranoia professionalis

Naomi numquam vere dormit. Securitatem digitalem unius ex gigantibus technologicis Litoris Occidentalis regit. Protocolla decernit, impetus praevidet, irruptiones obstruit, discrimina regit.

Gregem sescentorum hominum habet. Quovis momento aliquid accidere potest.

Potestas vera = responsabilitas quae cor frangit. Quia cum errat, argentariae, valetudinaria, gubernationes lente consistunt.

Nemo eam videt. Sed omnes mundo utuntur quem ipsa tuetur.

Jennifer – Praefecta Rerum Pecuniariarum Microsoft Cloud (Redmond, annos 51

nata

Potestas: numeri universales, consilia, collocationes pecuniae Pretium: nulla mentis requies

Miliarda tractat quasi lineae in libello essent. Una ex illis personis est quae actiones, mercatus, societates movere possunt.

Facultatem ferocem habet: periculum ante ceteros videt.

Eam «mulierem manus firmae» appellant. Sine ea tota industria nubis non tam valida esset quam hodie est.

Pretium? Cerebrum quod numquam consistit. Et corpus quod per annos requiem implorat.

Mei Ling – Praeposita Google Deep-mind (Seattle

Hub, annos 38 nata)

Potestas: investigatio propecta intellegentiae artificialis Pretium: solitudo intra electos

Mei Ling prodigium est, sed pretium solvit. Puella ingeniosissima fuit, alumna MIT, deinde intellegentia artificialis propecta. Nunc unum ex gregibus ducit qui in hac industria maxime timentur et observantur.

Mundum videt ut algorithmum propectum: celeritatem, subtilitatem, visionem.

Sed vita eius socialis desertum est. Solitudo eius ingenio eius respondet. Potestas aedificat, sed separat. Isabelle – Directrix Operationum Foundationis Gates (Seattle, annos 47 nata) Potestas: auctoritas universalis Pretium: affectus congelati Isabelle non multum loquitur. Ordinatur. Computatur. Pecunias valetudinariis, vaccinis, scholis, programmatis mulierum distribuit. Vultus notus non est. Cerebrum logisticum est post miliarda dollariorum. Cum gubernationibus, consociationibus non gubernativis, viris doctis, ministris laborat. Cum in hoc gradu es, amicos non habes, tantum fasciculos habes. Humanitas eius tutelae causa occulta manet. Carla – Praefecta Custodiae Litorum PNW (Tacoma, 44

annos nata

Potestas: mare, salus, operationes foederales Pretium: corpus attritum Carla turmas regit quae tempestatibus, navibus, commerciis illicitis, necessitatibus subitis occurrunt. Mulier ferrea est, observata etiam a viris qui neminem observant. Vitas servavit, clades ambientales rexit, operationes nocturnas in mari asperio duxit. Potestas hic corporea est. Sordida. Vera.

Pretium? Corpus eius cicatricibus invisibilibus tegitur.

Andrea – Praefecta machinationis Boeing

Aeronautica (Everett, annos 49 nata)

Potestas: aviatio universalis Pretium: salutem millionum
hominum in umeris ferre

Andrea solutiones aeronauticas excogitat. Cum partem aliquam
signat, illa pars super totum orbem volat. Una ex paucissimis
mulieribus est quae greges machinatorum tanti ponderis ducunt.

Auctoritatem habet quae non clamat. Aspectum habet qui
aestimat, non haesitat. Nervos habet eius qui ne unam quidem
cochleam errare potest.

Pretium? Timor perpetuus, tacitus, quem soli qui imperant
noverunt.

Sofia – Directrix sectionis necessitatum subitarum, UW

Medical (Seattle, annos 52 nata)

Potestas: sanitas vera, decisiones quae vitas servant aut perdunt
Pretium: anima consumpta

Sofia est quae valetudinarium procedere facit cum chaos erumpit.
Non in medicina aesthetica laborat. Laborat ubicumque sanguis,
nimia medicamenti sumptio, casus, discrimina psychiatrica,
summa paupertas oriuntur.

Potestas hic sine misericordia est: nunc decerne, non cras. Et ipsa
decernit. Cotidie. Per viginti annos.

Pretium? Nihil eam iam miratur. Et hoc homini magno constat.

Haruni – Directrix securitatis portus Tacoma et

Commercii (annos 45 nata)

Potestas: commercium internationale et securitas Pretium: vivere sub pressura geopolitica perpetua

Haruni est mulier quae loquitur cum: – FBI– Classe Americana– societatibus Iaponicis– societatibus Coreanis– coordinatione interna– officiis foederalibus.

Ipsa commercium legitimum, recognitiones, salutem navium, inspectiones internationales administrat. Partem catenae regit quae Litus Occidentale sustinet.

Pretium? Nulla nox quieta. Omnis navis quae intrat responsabilitas propria est.

Zhen – Praefecta rerum technicarum Fintech multorum miliardorum

suggestus (Bellevue, annos 36 nata)

Potestas: pecunia vera, transactiones, systemata quae cadere non possunt Pretium: ethica quae plus quam pecunia ponderat

Zhen tempus non habet ad narrationem retium socialium de «mulieribus in technologia». Ipsa technologia est.

Systemata pecuniaria sine periculo regit. Milliones singulis minutis movet. Potestatem technicam habet quae etiam summis moderatoribus dominatur. Id «ictum tacitum» appellant: cum loquitur, decisiones mutantur.

Pretium? Ethica quae cotidie a pactionibus aliorum tuenda est.

***Miriam – Praefecta sectionis criminum digitalium,
Washington***

State Patrol (annos 40 nata)

Potestas: inquisitiones invisibiles Pretium: tenebras humanas
cotidie videre

Miriam sectionem regit quam nemo novit, sed omnes timent.
Crimina cybernetica, paedophilia, fraudes internationales,
violentia digitalis, identitates furto ablatae. Ipsa est quae in
systemata irrumpit, invenit, recuperat, dissolvit.

Potestas operativa vera. Splendida non est. Necessaria est.

Pretium? Mens eius proelia pugnat quae nemo videre deberet.

***Laila – Directrix consiliorum universalium nubis et
intellegentiae artificialis***

(Seattle, annos 48 nata)

Potestas: regulas technologicas futuri definit Pretium: in bello
mentis perpetuo vivere

Laila non est moderatrix. Architecta est oecosystematum
digitalium. Cum gubernationibus, societatibus multinationalibus,
institutionibus loquitur. Consilia scribit quae normae universales
fient. Officium habet in lacum prospiciens, sed mens eius in alio
planeta vivit. Vera potestas haec est: viam decernere antequam
mundus intellegat quo eat.

Pretium? Nulla pausa est. Nullum «postea» est. Nulla normalitas
est.

Rachel – Moderatrix operationum fabricationis spatialis

(Kent, annos 44 nata) Potestas: industria spatialis privata

Pretium: contactum cum vita in Terra amittere

Rachel operationes ducit societatis quae partes vehiculorum orbitalium fabricat: satellites, moduli, sensoria.

Cum aliquid non procedit, eam hora tertia mane vocant. Cum omnia procedunt, nemo eam memorat.

Potestas in spatio crudelis est: unus error 400 milliones dollariorum uno momento exurit.

Ipsa scit. Et in illa acie cotidie vivit.

Noor – Directrix sectionis consiliorum energiae

Civitatis (Olympia, annos 51 nata) Potestas: fatum energiae totius civitatis decernit. Pretium: ab omnibus gregibus pressurae odio haberi.

Noor mulier est quae documenta signat quae caelum mutant, vecturas, pretium rationum, vitam industrialem.

Ambientis tutores eam nimis tardam putant. Industriae eam nimis duram putant. Viri rei publicae eam timent quia res melius quam ipsi novit. Potestas administrativa summi gradus instrumentis communicationis invisibilis est, sed ibi omnia decernuntur.

Noor imperat sine specie imperandi. Pretium? Esse scopus perfectus.

Helena – Praefecta operationum digitalium gubernationis

Civitatis (Olympia, annos 46 nata)

Potestas: infrastructurae, data, officia publica Pretium: totam civitatem cum grege nimis parvo tueri debere

Helena systemata critica coordinat: identitatem digitalem, infrastructuras, officia sanitatis, retes scholasticas, necessitates subitas.

Scit impetum in systema suum chaos significaturum esse millionibus hominum. Telephonum eius numquam exstinguitur. Numquam.

Mulier est quae in «latere cinereo potestatis» laborat: nec politica nec privata. Ea quam nemo videt, sed a qua omnia pendent.

Pretium? Sensus perpetuus incertitudinis.

Dana – Collocatrix pecuniae ausae senior, 3 miliarda dollariorum sub

administratione (Seattle, annos 42 nata)

Potestas: decernit quis vivat et quis moriatur in mundo inceptorum novorum Pretium: machina fieri quae parum sentit et nimis aestimat

Dana pecuniam in societates technologicas collocat. Satis est ei «NON» dicere ut inceptum perdat. Satis est ei «ITA» dicere ut quinquaginta opera creet. Frigus chirurgicum habet eius qui ingenium videt et sine affectu aestimat. Contrarium est amoris romantici inceptorum.

Potestas capitalis simplex est: qui pecuniam habet, futurum aliorum regit.

Id facit sine tremore. Pretium? Affectus extra officium manent. Semper.

Epilogus — Washington

Washington civitas est quae non tantum fungitur: imperat. Non id facit dictis aut conventibus, sed manibus quae technologiam, coordinationem, investigationem, infrastructuras movent. Et intra hoc systema mulieres locum non petunt: eum capiunt.

Ipsae sunt quae algorithmos, valetudinaria, portus, energiam, spatium, securitatem, capitale regunt. Tempus non habent de se loquendi, nec ullum studium placendi.

Potestas earum non strepit. Structuralis est. In codicibus, pactis, normis, protocollis occultatur. Potestas est quae decernit nec photographatur.

Washington non est in statu molli. Machina implicata est quae eos consumit qui par esse non possunt. Et mulieres quae in illa altitudine resistunt non sunt signa. Sunt columnae.

Hoc caput id ostendit: vera potestas exstat, et hic vultum femininum habet.

Meditatio — Washington

Potestas mulierum in Washington non ex benignitate venit, sed ex peritia. Non venit ex eo quod «mulieribus vox datur», sed ex eo quod multae mulieres hic cerebra habent quae tota negotiorum genera movere possunt.

Washington civitas est ubi valet quod facere potes, non quod te esse dicis. Et mulieres quae huic ambitui dominantur pretium altissimum solvunt: solitudinem, nimiam efficaciam, vitas privatas ad parentheses redactas, identitates in effectibus aedificatas, non in affectu.

Potestas, vera potestas, non est praemium. Onus est. Et qui eam vere ferunt non queruntur. Eam sustinent. Et cotidie pretium solvunt discriminis inter speciem et momentum.

In hac civitate nullus locus est «paene». Aut par manes, aut te consumunt.

Mulieres Washington pares sunt. Et saepe superant.

Epistula auctoris

Potestatem comminus expertus sum, etiam antequam intellegerem me eam aliquando scripturum esse. In Domo Alba, cum Bill et Hillary Clinton centrum mundi essent, me «dominum Fregam» appellabant. Primum Calabrum quem convenerant. Alii, ob praeteritum meum apud Gillette, me «Blade-man» appellabant: sectorem, perfectorem, virum qui numquam lineam fallit.

Ex eo tempore potestas me non movit. Eam agnosco. Eam metior. Scio quando vera sit et quando tantum theatrum. In Washington theatra inutilia sunt. Hic potestas tam concreta est quam ferrum portuum, tam celeris quam servitores, tam fragilis quam algorithmus male temperatus, tam cara quam decisio quae revocari non potest.

Et mulieres quae eam in umeris ferunt rem simplicem meminerunt: potestas non est privilegium. Est responsabilitas. Et qui eam vere habent non dicunt: ostendunt.

WEST VIRGINIA

West Virginia unus ex locis Americae maxime vulneratis est. Est montes, fodinae, opioidea, otium sine opere, ecclesiae seiunctae, scholae fragiles, familiae fractae. Una ex civitatibus est quae omnia amisit: industrias suas, iuvenes suos, valetudinem suam, fiduciam suam.

Hic mulier non vivit: ruinas sustinet.

Mulier fodinarum clausarum – annos 53 nata

Tota oppida carbone vivebant. Deinde omnia clauserunt. Homines manserunt, opera non manserunt.

Linda uxor fossoris fuit. Nunc duobus operibus parvis vivit, cum marito pulmonibus aegroto, et filio qui decessit.

Absentia eius industrialis est: Civitas totum genus negotii deseruit et mulieribus reliquit ut quod restat colligerent.

Mulier in discrimine opioideorum – annos 37 nata

West Virginia centrum est vastationis opioideorum Americae. Emily sororem amisit, frater eius in curatione est, et maritus eius inter servitutem et sanitatem mentis distrahitur.

In centro communitatis laborat, cotidie videns quod reliqua terra negligit.

Absentia eius simul medica et politica est: victima est systematis quod generationem delevit.

Mulier Appalachiae profundae – annos 44 nata

Montes seiungentes, viae sine lucernis, intervalla impossibilia.

Karen in vico septingentorum hominum vivit. Scholae pauperes sunt, sanitas procul abest, et oeconomia stagnat.

Vita eius tam immota est quam prospectus. Et nemo eam videt.

Absentia eius geographica est.

Mulier Quae Docet Ubi Nemo Vult – 29

annos nata

Magistri iuvenes hic rarissimi sunt. Megan mansit quia nemo alius volebat.

Classes habet cum pueris vulneratis, familiis fragilibus, nullis opibus. Merum animi robur est, sed systema eam non remuneratur.

Absentia eius institutionalis est: Civitas omnia ab ea postulat et nihil reddit.

Epilogus – West Virginia

West Virginia crudele monitum est: cum oeconomia cadit, tota societas cadit.

Mulier sola columna mansit. Sed una columna non sufficit ad montem sustinendum.

Meditatio – West Virginia

Absentia mulierum hic ex derelictione oritur. Nulla alia terra sic putrescere relicta est. Et mulieres pretium altissimum solvunt: curam, supervivendi necessitatem, silentium, traditiones quae ut caveae constringunt.

Hic resistentia non est virtus. Est necessitas.

WISCONSIN

Wisconsin paradoxum geographicum et affectivum est: civitas agricola et industrialis, rigida et lenis, vasta et suffocans. Cervisia, lac, officinae, silvae, lacus congelati. Universitates divites, rura vacua, urbes quae spirare laborant. Hic mulieres non evanescunt, sed solitae fiunt, quasi onus supervivendi in pacto nativitatis contineretur.

Domina lactis – annos 45 nata

Wisconsin lac est. Sed post omnem congiuntum sunt terga quae flectuntur, genua quae clamant, vitae quae per decennia diem dominicum non habuerunt.

Sarah hora 4.00 mane surgit. Non ex virtute: ex necessitate. Vaccae mulgendae, machinae quae erroribus non ignoscunt, administratio sine fine, nix quae vias et spem obliterat. Multi viri corruerunt cum agricultura opus esse desiit et in sortitionem letalem versa est. Et mulieres? Gubernaculum ceperunt, numquam navarchae nominatae.

Absentia Sarae agricola, systematica, crudelis est.

Omnia facit. Negotium familiare supra aquam tenet. Tamen socialiter non exstat, umbra est quae reditus gignit.

Mulier milwaukee – annos 34 nata

Milwaukee vulnus apertum est: urbs dura, inaequalis, in ordines divisa. Rationes paupertatis in caelum ascendentes, scholae derelictae, violentia quae excusari non potest.

Jasmine in schola laborat cui magistri, pecuniae et futurum desunt. Duos liberos habet et socium qui tantum adest cum eo non

eget. Omni mane per vicos transit ubi nemo de somniis loquitur: hic mens in hebdomade supervivenda defixa est.

Absentia eius urbana est.

Urbs ea utitur et eam consumit. Eam «fortem» definit, contumeliam sub specie laudis.

Mulier officinae – annos 51 nata

Industria Wisconsin non iam ea est quae olim stabilitatem et secessum promittebat. Hodie ludus rotae fortunae est: vices longiores, opus coactum ultra horas, mercedes cadentes dum sumptus vitae crescit.

Maria veterana lineae productionis est: carpi attriti, tergum laesum, nulli margines. Eundem gestum milies iterat, quasi corpus eius machina mutabilis esset.

Absentia eius industrialis est.

Invisibilitas operariae est quae omnia movet, nec quisquam eam in orationibus publicis nominat.

Mulier Septentrionis frigidi – annos 57 nata

Wisconsin septentrionalis alius planeta est: silvae sine fine, lacus immoti sub metris glaciei, solitudo quae veniam tuam non petit.

Karen in casa prope Superior vivit. Nix dimidium anni durat. Intervalla poena sunt: milia passuum viarum vacuarum omnia a cultu humano separant. Hic mulieres non evanescunt: lente dissolvuntur, ut vapor in frigore.

Absentia eius ad caelum et geographiam pertinet.

Nemo eam videt, quia nemo illuc pervenit.

Epilogus – Wisconsin

Civitas fungitur. Officinae procedunt. Villae producunt. Urbes ictum sustinent. Et semper, post omne frustum huius aequilibrī precariī, mulier est quae opus sordidum et tacitum facit.

Sed nemo id dicit. Non quia ulla malitia sit. Quia sic commodius est.

Meditatio – Wisconsin

Absentia hic ex dogmate venenato oritur: «mulier Medii Occidentis natura fortis est.» Fabula commoda iis qui pretium illius roboris videre nolunt. Non est virtus. Non est ingenium geneticum. Eius certamen ut supersit pro officio morali venditur.

Et cum supervivere consuetudo fit, vita desinit vita esse.

WYOMING

Wyoming vacuum spirans est. Terra montium asperorum, camporum sine fine, venti numquam cessantis, equorum libere vagantium, puteorum olei, plaustorum, carbonis, intervalli. Hic spatium non est notio: vis est quae te fingit.

Minime populosa civitas Americae est. Et una ex maxime infestis mulieribus. Quia hic de vita non disputatur: ei occurritur. Corporea est, cotidiana, tota. Et nulla tutela est quam ipsa tibi aedificare non possis.

Mulier rancheriae – annos 49 nata

Kim in rancheria vivit magnitudine comitatus. Dies eius turbo sunt necessitatum subitarum: ephippia, animalia, partus hora tertia mane, saepes a vento laceratae, praedatores, nix ad genua.

Laboratne ut vir? Minime. Plus laborat quam plerique viri. Quia dum illi semel franguntur et corruunt, ipsa decies frangitur et pergit.

Sed oculis mundi persona non est: munus agricola est, elementum operativum possessionis, praesentia pro certo habita.

Absentia eius agricola, structuralis, solita facta est.

Mulier olei et gasi – annos 37 nata

Alex in infernum lene energiae Americanae mersa est. Vices impossibiles, frigus homicida, ambitus a viris dominati ubi ioci plus quam laminae secant. Perita est, mente clara, parata. Multo magis quam multi qui plus quam ipsa merent. Observantia ad eam per pensiones venit, ut beneficium. Cetera silentium sunt, insinuationes, labor. Professionalis, corporeus, psychologicus.

Absentia eius industrialis et sexualis est:

non est invisibilis quia incapax est, sed quia nimis capax est in loco qui eam admittere non vult.

Mulier oppidorum parvorum – annos 55 nata

Hic oppida non sunt oppida: centra resistantiae sunt ducentorum–trecentorum incolarum. Ecclesia, taberna, duae viae, vicecomes ex parte temporis.

Linda omnia facit quae communitatem supra aquam tenent: argentariam, pharmacopolium, opus voluntarium, emptiones cibarium pro senibus, custodiam infantium, necessitates subitas, consilia, exsequias, auxilium, praesentiam.

Machina humana est quae communitates minimas a ruina prohibet.

Tamen nemo eam videt. Exsistentia eius pro certo habetur, automatica, quasi munus in libello scriptum esset.

Absentia eius civilis est: fundamentalis, sed non agnita.

Mulier hortorum nationalium – annos 32 nata

Yellowstone, Grand Teton, regiones quas omnes se nosse putant, sed nemo vere novit.

Custos est, dux, biologa, et persona analytica. Sonitus animalium audit antequam adveniant. Vestigia legere scit, solum, necessitates subitas. Veram potestatem in prospectum habet, sed communitatem non habet. Seiuncta vivit, ut quae confinium invisibile incolit: nimium naturae ut se partem cultus humani sentiat, nimium responsabilitatis ut sibi fragilitatem permittat.

Absentia eius professionalis et geographica est:

adest, decretoria, sed ab omnibus remota.

Epilogus – Wyoming

Wyoming ferociter pulchra est, pulchritudine quae spiritum aufert, et duritia quae vitam in periculum adducit.

Mulieres hic non negleguntur: in prospectum absorbentur.

Ventus eas frustatim aufert, intervallum eas exhaurit, solitudo eas ut lapidem vulcanium sculpit. Et tandem iam nesciunt ubi mulier incipiat et regio finiatur.

Meditatio – Wyoming

Absentia feminina hic ex ipsa natura oritur: spatio, frigore, silentio, solitudine.

Mulier pars regionis fit, quasi iuribus, tutela, reti, communitate non egeret.

Sed contrarium omnino est. Ob id ipsum quod in durissima parte Americae vivit, plus tutelae quam ceterae eget.

Et contra ab ea postulatur ut saxum fiat. Ut prospectus fiat. Ut sine sonitu evanescat.

Ferdinando Frega